

[Robert Christensen.]

get; jeg kan her bare sige, at vi jo allerede har været igennem et meget stort udvalgsarbejde med mange og lange diskussioner, og det vil ikke være rimeligt at komme ind på det her; det må høre hjemme under andenbehandlingen.

Jeg vil gerne tilslutte mig socialdemokratiets ordfører, hr. K. B. Andersens spørgsmål til ministeren om, at det er vel stadig væk meningen, at det administrative afsnit trækkes ud af loven og først bliver sat ind, når vi har fået en ny kommunestruktur. Jeg er vidende om, at mange af de mennesker ude omkring i landet, der venter på denne lov — og mange venter med længsel — har bemærket sig, at der endnu står ikrafttræden 1. august 1968. Jeg tror, det er rigtigt, at ministeren her fra talerstolen i dag klart fortæller disse mennesker, at det ikke kan lade sig gøre, sådan at de ikke går med falske forventninger.

Så vil jeg gerne gøre en bemærkning om, at der hos en del af dem, der arbejder med disse ting og skal arbejde efter loven, har været en del bekymring. Lovforslaget er jo udformet sådan, at kommunerne skal træde til, når ingen andre gør det, men der er alligevel en del mennesker, der har fået den opfattelse, at folketinget her vil favorisere det kommunale. Jeg vil gerne på venstres vegne sige, at det har vi absolut ikke nogen tanke om. Vi mener stadig væk, at det er rigtigt, at der i uddannelses- og undervisningsarbejdet, der ligger efter den undervisningspligtige alder, er mulighed for andre end skolens folk og det kommunale for at tage et initiativ. Vi priser stærkt det initiativ, der igennem tiderne er taget, og vi kan berolige disse mennesker med, at deres arbejdsopgaver ikke skal blive taget fra dem. Vi vil gerne fortsætte i udvalgsarbejdet, og vi vil gerne gøre vores til at få lovforslaget færdigt så hurtigt, som det er os muligt, men der forestår endnu et grundigt arbejde.

Svend Haugaard: Ja, som det er nævnt, er det jo tredje gang, dette forslag til lov om fritidsundervisning er til første behandling, og da mine bemærkninger fra disse to førstebehandlinger stadig væk står fast, kan jeg i det store og hele henvise hertil.

Jeg mener også, det må stå fast, at det

på trods af professor Favrholtts 10 pct. er beregnet på det store, brede folk, og at det er en fritidsundervisning dér, der skal tælle det store tal. Jeg mener i øvrigt, at man kunne minde samme om Kumbels lille gruk: at vide, hvad man ikke ved, er dog en slags alvidenhed.

Jeg tror, det er rigtigt, at det har skabt stor skuffelse i vide kredse af befolkningen, at loven ikke kom til at virke fra i år. Man havde sat forventningerne op dertil, og især har det skabt skuffelse hos de kredse, som direkte arbejder for fritidsundervisningen. Vi forstår godt denne skuffelse, men som det allerede er nævnt, er det et meget omfattende område. Det kræver sin tid både at blive færdig med selve lovforslaget og at få loven omsat i praksis. Jeg håber meget, at det lykkes i denne samling at gøre lovforslaget færdigt. Jeg vil dog lige pege på, at skulle det ikke blive helt færdigt i denne samling, er der jo stadig væk mulighed for, at det kan klares i efteråret, men der skal gøres alt, hvad vi overhovedet er i stand til, for at få det færdigt, inden samlingen slutter i juni, sådan at man har rigelig tid til at føre loven ud i praksis i 1969. Jeg mener, vi må sige, vi er nået langt, selv om der stadig væk er enkelte afgørende hovedspørgsmål tilbage, men nu ved første udvalgs møde starter vi, hvor vi slap før valget, og jeg tror, at der i udvalget er fuld enighed om, at vi skal skynde os, endda enighed om, at vi kan love et så hårdt tempo, som det overhovedet er forsvarligt af hensyn til en saglig behandling.

(Kort bemærkning).

K. B. Andersen: Jeg bad før ministeren give udtryk for, om han var enig, og sagde, at han forhåbentlig var enig i, at nu skulle vi være færdig med lovforslaget i denne samling. Og så hører jeg, jeg havde nær sagt minsandten, udvalgsformanden sætte et spørgsmålstejn ved det; jeg håber, det var en fortalelse.

(Kort bemærkning).

Svend Haugaard: Det var ikke mere fortalelse, end at jeg er forholdsvis realistisk, og jeg er indstillet på, at vi skal gøre alt, hvad vi overhovedet er i stand til, for at